

Dusivé objetí. H.Fajmon, S.Balík, K.Hloušková (eds.)

21.prosince 2006 Milada Sokolová

V minulých dnech vydalo brněnské Centrum pro studium demokracie a kultury vysoce aktuální publikaci *Dusivé objetí: Historické a politologické pohledy na spolupráci sociálních demokratů a komunistů*. V době, kdy sociální demokraté a komunisté intenzivně spolupracovali ve sněmovně při prosazování zákonů, uspořádalo CDK stejnojmenný seminář, na němž vystoupili historici a politologové s různými úhly pohledu na spolupráci dvou levicových stran.

Již na úvod předeslaným cílem publikace je „umenšovat dluh, který má česká konzervativní a liberální pravice vůči interpretaci české historie,“ které v současnosti dominuje „postnejedlovsko-jiráskovský výklad českých dějin.“ Tématem publikace je vedle spolupráce komunistů a socialistů rovněž téma znárodňování, na němž se obě strany podílely.

Sborník přináší celkem čtrnáct příspěvků českých historiků a politologů, mezi nimiž nechybí jména jako Roman Joch, Jiří Pernes, Jiří Kocián, Drahomír Jančík či Miroslav Tuček. Publikaci lze zjednodušeně rozdělit na tři části. V první přináší filosoficko-historickou analýzu vztahu sociálních demokratů a komunistů Roman Joch, který upozorňuje na to, že obě strany jsou vlastně dědicem jednoho názorového proudu a liší se pouze mírou radikálnosti.

Druhá část je věnována pohledu politologů na uvedené spojenectví. Výzkum je veden jak po vertikální, časové linii na území České a Československé republiky, tak po linii horizontální, prostorové na úrovni současných států západní Evropy. Michal Kubát pak přináší kombinaci obého. Poslední oddíl se zabývá interpretací znárodňování – jeho společenskými předpoklady, existencí v programu československých politických stran až po zásady a průběh. Další texty jsou analýzou dopadu znárodňování na českou ekonomiku obecně i na konkrétní podniky a analyzují i znárodňování českých bank v roce 1945.

Sborník přináší neocenitelný vklad do interpretace jak historie, což si vytkli editoři sborníku, tak i současnosti. Poukazuje, že spolupráce sociálních demokratů a komunistů není náhodná a má, bohužel, v českých zemích tradici...

Socialisté (sociální demokraté) a komunisté sdílejí stejné cíle, sdílejí stejný odpor k tradici, tradiční podobě společnosti a zděděným hodnotám, v důsledku čehož je rozdíl mezi nimi jen rozdílem v prostředích.